ఆ రేళ్ళయినా నిండని కన్నకూతుర్ని మొగుడికొదిలేసి ఆమె ఎవడితోనో లేచిపోయింది. పోతేపోయింది, కానీ పోయేముందు ఆ బిడ్డ గొంతుపిసికి చంపేస్తే బాగుండేది. కన్నకూతుర్ని చంపకుండా ఆమెనొక అనాథను చేసి స్వార్థంకోసం లేచిపోవడం హత్యకంటే తక్కువ నేరమేమీకాదు.

లోకంలో ఒక లేడిపిల్ల

—జాస్తి రామకృష్ణ చౌదరి

కష్టాన్ని భరించలేకనే ఆమె లేచిపోయింది. ఆమె భర్త తాగుబోతు, తాగొచ్చి కొట్టేవాడు. అయినా భరించింది. అతనెప్పుడూ తనకుగానీ, తన బిడ్డకుగానీ కడుపునిండా కూడు పెట్టలేదు. అయినా ఆకలిని, దుఃఖాన్ని భరించింది. తాను కష్టపడి నాలుగు రాళ్ళు తెచ్చి కూతురికి గంజిపోస్తుంటే తనను చావబాది మిగిలిన రెండురాళ్ళని పట్టుకుపోయేవాడు. అప్పుడు కూడా భరించింది. డబ్బులు లేక త్రాగడానికి సారా దొరక్క ఉన్మాదిగా, పశువుగా మారిన భర్త తన ప్రక్కలో పరాయి మగాడ్ని పడుకోబెట్టడానికి సిద్ధమయినపుడు మాత్రం భరించలేకపోయింది. ఆ క్షణాన తన భర్తని ఓ పురుగుని చూసినట్టు చూసింది. శీలం పోయాక భర్తతో కాపురం చేయలేక ఆ పరాయి మగాడితోనే లేచిపోయింది.

లేపుకుపోయినవాడికి తనతో సుఖం ముఖ్యం. ఆమెకేమో తాను లేచిపోయాక కట్టుకున్న మొగుడికి కలిగే దుఃఖం ముఖ్యం. ఎప్పుడూ మొగుడు తనను పక్కలోకి పనికొచ్చే మాంసపు ముద్దలా చూశాడుగానీ తనని, తన బిడ్డనీ ఏనాడైనా పట్టించుకున్నాడా? అందుకే ఆమెలో ఆ కసి. ఆ కసిలో ఒక ఆనందం. మళ్ళీ ఆ ఆనందంలో ఒక దుఃఖం. ఆమె బాధంతా కన్నబిడ్డగురించే. బిడ్డను తీసుకుపోదామంటే లేపుకుపోయినవాడు 'కూడా' రానివ్వడు. పోనీ మొగుడ్ని వదిలేసి కష్టం చేసుకుంటూ బిడ్డను పోషించుకుందామంటే కట్టుకున్న మొగుడు పోనివ్వడు. అందుకే ఆమె తన హృదయాన్ని చిత్రవధ చేసుకొని మనసులోని ఆవేదనని కన్నీళ్ళ ద్వారా బయటకి విడిచి పెట్టేసి మమతని, మాతృత్వాన్ని మర్చిపోయింది. రోజులు గడుస్తుంటే ఇక్కడ బిడ్డ గీత కడుపులోంచి ఆకలి వాసన. అక్కడేమో లేపుకుపోయిన వాడి పక్కలో మనసు కాలిపోతున్న వాసన.

కాలం దొర్లుతోంది. గీత ఒక భరించలేని క్షుద్బాధకి ప్రతిరూపంగా అడుక్కుంటోంది. కుక్కలు కూడా తమ పిల్లల్ని అంత నిర్దాక్షిణ్యంగా వదిలిపెట్టవేమో! పట్టాభిని భార్య వదిలేసినా వ్యసనం వదల్లేదు. వ్యసనం మనిషిని పీల్చిపిప్పిచేసిగానీ వదలదు. త్రాగడానికి ఇంట్లో సరుకులమ్మేసి, త్రాగడానికి వంట్లో రక్తం అమ్ముకొని, త్రాగడానికి మూత్రపిండాల్ని కూడా అమ్ముకోవడానికి సిద్ధపడితే మూత్రపిండమొకటి చెడిపోయిందని డాక్టర్లు చెబితే ఆ దుఃఖాన్ని మర్చిపోవడానికి మళ్ళీ త్రాగడానికి–ఇంకా అమ్ముకోవడానికి ఏం దొరుకుతుందా అని ఆలోచిస్తూనే వున్నాడు పట్టాభి. ఎంత భోజనప్రియుడైనా బ్రేవ్‌మని త్రేన్పు వచ్చేవరకే తింటాడు. పొట్టపగిలి చచ్చేవరకూ తినడు. కానీ త్రాగుబోతులకి పీకల దాకా త్రాగినా కూడా ఇంకా ఖాళీగానే వుంటుంది పొట్ట. అదేం విచిత్రమో! మత్తు వాడికొక వెర్రి ఆనందం. మనిషి బ్రతుకుతూ చావడానికైనా ఇష్టపడతాడు కానీ చచ్చిపోయి దుఃఖాన్ని దూరం చేసుకోవడానికి ఇష్టపడడు. ఎందుకంటే వ్యసనం దూరంచేసుకోలేని ఒక దుఃఖం. పట్టాభి రోజురోజుకీ చావుకు దగ్గరవుతున్నాడు. కడుపునిండా సారా నిండితే తిండి అవసరముండదు. పుర్రెలోకి కూడా సారా పోతున్నపుడు మెదడుకి గుర్తు అనే విషయం గుర్తుండదు. వాడికి గీత ఆకలి విషయం గుర్తులేకపోయినా గీత తన కూతురన్న స్వార్థం మాత్రం గుర్తుంది. వ్యసనానికి బానిసై అమ్ముకోవడానికి ఏ వస్తువులు దొరుకుతాయా అని ఆలోచించేవాడికి గీతలాంటి వస్తువులు గుర్తే వుంటాయి. ఇప్పటివరకూ త్రాగిందానికి కొండలరావుకి పడ్డ బాకీని కక్కించడానికి కొండలరావు కూడా మందు కొట్టేసి పట్టాభిని పట్టుకుని కొట్టబోయినప్పుడు గీత కొండలరావుకి అమ్ముడైపోయింది.

కొండలరావు పట్టాభి నుంచి ఒక జీవితాన్ని కొనుక్కున్నాడు. ఆ జీవితం అతనింట్లో జీవితాంతం పనిచేయాల్సిన

'తెలుగు కళాసమితి' న్యూజెర్సీ, రాజాలక్ష్మి ఫౌండేషన్ వారి కథల పోటీలో బహుమతి పొందిన కథ

ఒక విషాదం. అంతే! ఇప్పుడు గీతకి ఎవరూ లేరు. మిగిలిందంతా ఆకలి, కన్నీళ్ళు, మౌనం, మరణం.

కొండ్రావు వ్యక్తిగతంగా మంచివాడే. అయితే అవసరాన్నిబట్టి అతనిలో దుర్మార్గం చోటుచేసుకొంటుంది. అతని భార్య సావిత్రి అంత మంచిదో కాదో తెలియదుకానీ అవసరాన్నిబట్టి ఆమెలో మంచితనం చోటుచేసుకొంటుంది. కేవలం వెట్టిచాకిరి చేయడానికి ఆ ఇంట్లో పనిపిల్లగా అడుగుపెట్టిన గీత, పనిపిల్లకు ఎక్కువా సవతిబిడ్డకు తక్కువా అన్న స్థితికి ఎదిగింది. గీతకు కడుపునిండుతోంది కానీ మనసు మాత్రమే ఎండిపోతోంది. ఇప్పుడామెకు పదిహేడేళ్ళు వచ్చాయి. మనిషి మూగదయినా గీత మనసు మాత్రం మూగది కాదు. తనని వదిలేసి స్వార్థం అన్న రైలెక్కేసిన అమ్మ గురించి ఇప్పటికీ ఆలోచిస్తూనే వుంటుంది గీత. అనాథలైన గీతలాంటి వాళ్ళకి అమ్మ అనే స్మృతి ఒక అద్భుతమైన అనుభూతి.

కొండ్రావుకి ఇద్దరు కొడుకులు, ఒక కూతురు. కూతురు రాధ పెళ్ళయిపోయి అత్తవారింటికి వెళ్ళిపోయింది. చిన్నకొడుకు శ్యామ్ డిగ్రీ చదువుతున్నాడు. పెద్ద కొడుకు మురళి మానసికంగా ఇంకా ఎదగలేదు. అతని వయసు పాతిక సంవత్సరాలు... కానీ చూడటానికి ముప్పై సంవత్సరాలున్నట్టు కనిపిస్తాడు. అంతా చిన్నపిల్లాడి ప్రవర్తన. ఇప్పుడు కూడా అమ్మని ఎత్తుకోమని పేచీ పెడతాడు. అటువంటి మురళికి ఎలాగైనా పెళ్ళి చేయాలని సావిత్రి సంకల్పం. రాబోయే కోడలి జీవితం పాడైనా పరవాలేదుగానీ తన కొడుకు భవిష్యత్తుకి భద్రత కావాలి. అందుకే ఆమె ఓ మంచి పథకాన్ని ఆలోచించింది. గీతకి మురళికి పెళ్ళి చేయాలని నిర్ణయించుకుంది. ఆ విషయం ఆమె భర్తకు చెప్పినపుడు అది అతనికి ఇష్టమో కాదో తెలియదు కానీ సరేనన్నాడు.

ఒక మూగదానికి, ఒక పిచ్చివాడికి జరిగే వివాహం ఒక మానసిక సంక్షోభం అవుతుంది తప్ప వాళ్ళ జీవితాల్లో ఎటువంటి ఆనందమూ వుండదు. మురళితో తనకి పెళ్ళి అన్న ప్రస్తావన సావిత్రి తీసుకొచ్చినపుడు ప్రతిస్పందించిన గీత వెంటనే తన అయిష్టతని వెల్లడి చేయలేకపోయింది.

కాని చావే తన సమస్యకి పరిష్కారమని నిర్ణయించుకుంది.

మృత్యువు నుండి గీతను రక్షించిన కొండ్రావు చిన్నకొడుకు శ్యామ్ కౌగిట్లో ఒదిగి వున్న గీత నుదుటి రాత మరోలా మారడానికి అక్కడో అధ్యాయం ప్రారంభమైంది.

ఊరుమారారు, ఉనికి మారింది. శ్యామ్ గీతని కోరుకుంటున్నాడు, ఆ కోరికకి 'ప్రేమ' అనే పేరు పెట్టాడు.

శ్యామ్ సహవాసంలో వింత అనుభూతినీ, ఆనందాన్నీ చవిచూస్తూ అతన్ని విడిచిపెట్టలేని స్థితికొచ్చేసింది గీత. డబ్బు అనే లోటు తప్ప జీవితాన్ని పరిపూర్ణంగా అనుభవిస్తున్నామన్న శారీరక తృప్తితో కాలం వెళ్ళబుచ్చుతున్నారు వాళ్ళు. శ్యామ్ ప్రస్తుతం కోర్కెల తాలూకు వేడిలో వున్నాడు కాబట్టి ఏదోరకంగా డబ్బు తెచ్చి గీతను పోషిస్తున్నాడు. గీతను తాను పెళ్ళి చేసుకున్నాడన్న విషయం తండ్రికి తెలుసన్న విషయం శ్యామ్‌కి తెలియదు. ఇది కొండ్రావు స్వయంగా చూసి తెలుసుకున్న నిజం. అయితే ఆ విషయం సావిత్రికి తెలిస్తే గుట్టు రట్టవుతుందని ఆమెకు చెప్పకుండా జాగ్రత్తపడ్డాడు. సావిత్రి మాత్రం తక్కువతిందా? ఆ విషయం తనకీ తెలుసు. ఇది సావిత్రి తన కొడుకు శ్యామ్ కళ్ళలోకి చూసి పసిగట్టిన రహస్యం. ఆమె కూడా భర్త లాగే ఆ విషయం తనకి తెలియనట్టుగానే నటించింది. ఈ నిజం ఊరి జనాలకెవ్వరికీ తెలియదు. ఊరికి తెలియకూడదనేదే ఆ దంపతుల కోరిక.

మరోవైపు శ్యామ్ మెదదులోని స్వార్థానికి సంబంధించిన కంపార్ట్‌మెంట్‌లో నీచమైన ఆలోచన మొలకెత్తింది. మూగదానితో జీవితంలో థ్రిల్ లేదన్న క్షుద్రమైన అసంతృప్తి ఒకవైపూ, డబ్బుకు సంబంధించిన ఫ్రస్ట్రేషన్ మరోవైపు శ్యామ్‌ని పెడదారిపట్టించడంతో అతనిలోని అంతరాత్మ గీతకు దూరంగా మరెక్కడో మరెవరికోసమో షికారీ చేయసాగింది. ప్రేమ అనే ప్రేరణని అతని మెదడు ఒక వ్యర్థమైన భావనగా గుర్తించి నిషేధించింది.

ఎవరో తలుపుకొడుతున్న శబ్దం వినిపించి శ్యామ్ వచ్చాడేమో అన్న ఆతృతతో గడియతీసింది గీత. ఎదురుగా కొండ్రావు

* * *

ఇప్పుడామె ఏకాకి, ఒక విధివంచిత, పులులుండే లోకంలో ఒక లేడిపిల్ల

ఒక హృదయం గీత పరిస్థితికి జాలిపడి ఓదార్చడానికి ఆమె గదిలోకి ప్రవేశించింది. ఆ హృదయం గీతని తన హృదయంలోకి తీసుకొని తన ఇంట్లోకి తీసుకెళ్ళింది. ఆ హృదయం తన హృదయంతో గీత హృదయాన్ని స్తంభింపజేసి గీతని రిలాక్స్ అయ్యేలా అందమైన ఆనందంయొక్క అనుభూతిని గురించి వివరించింది. ఆ హృదయం గీతకు పాఠం చెప్పడం ప్రారంభించింది. "తిండి లేకపోతే మనిషి చచ్చిపోతాడు. కానీ డబ్బు లేకపోతే చావలేకా బ్రతకలేకా నికృష్టమైన జీవితాన్ని అనుభవిస్తాడు. అతను నిన్ను వదిలేశాడు. అతను నీ సొంతమే కావచ్చు. కానీ అతన్ని తిరిగి నువ్వు పొందలేవు. ఎందుకంటే నువ్వు వాళ్ళతో పోరాడలేవు. ఇక నీకు మిగిలింది భవిష్యత్తు. దాంట్లోంచి బయటపడాలంటే డబ్బు అవసరం. నువ్వు కాపాడుకోవాలనుకుంటున్న శీలం నీకు కూడు పెట్టదు. నువ్వు నీ శీలాన్ని పువ్వులా భద్రంగా దాచుకున్నా అది నీకు ముందు ముందు ఏ సాయమూ చెయ్యదు. సుఖం కంటే శీలం ముఖ్యం కావచ్చు, కానీ శీలం కంటె ఆకలి ముఖ్యం. ఇప్పుడు నీకు వయసుంది, అందముంది, ఎదర జీవితముంది, ఎదురుగుండా అవకాశం వుంది. అందుకే ఆ అవకాశాన్ని వినియోగించుకుని ఇప్పుడే నీకంటూ ఒక ఆస్తిని ఏర్పాటుచేసుకో."

ఒక హృదయం ఇంకో హృదయంలోకి విషాన్ని ఒంపింది. గీతలో అంతర్మథనం మొదలైంది. గంటసేపు మథనం సాగాకా తనపై తనే జాలిపడుతూ నయవంచకుడైన శ్యామ్ కంటే మతిస్థిమితం లేని ఆ మురళియే నయం అనుకుని శ్యామ్‌ని సినికల్‌గా తన హృదయంలోనే తిట్టుకుంటూ ఇప్పుడే స్నానంచేసి వస్తానంటూ హృదయం గదిలోంచి బయటకు వచ్చింది గీత. గీతవెనక హృదయం హాయిగా నవ్వుకొంది. హృదయం కాదు, గీత ఇంటి యజమానురాలు ప్రభావతి! గీతను తన కొడుకు జీవితంలో నుంచి శాశ్వతంగా దూరం చెయ్యాలన్న కుటిలనీతితో ప్రభావతిని పావికను చేసి గీతమీద ప్రయోగించాడు కొండ్రావు.

గీత జీవచ్ఛవమై శవాలు శృంగారం జరిపే ఇంట్లోకి ప్రవేశిస్తుందని కొండలరావు ఊహించాడు. తన జాకిట్లో డబ్బు దాచుకోవచ్చని ప్రభావతి ఆశపడింది. కాని లేడిపిల్ల ఎదురు తిరిగింది... వారి చేతికి చిక్కినట్టే చిక్కిన ఆ లేడి జారిపోయింది.

కట్టుకున్న వాణ్ణి, కన్నకూతుర్ని కాదని ఎవడితోనో తల్లి లేచిపోయినా,

తాగుడుకి కన్న కూతుర్నే తండ్రి అమ్మేసినా

కట్టుకున్న వాడు తనని దగా చేసినా

ఆ లేడిపిల్ల తాను దగాపడ్డానని జావగారి పోలేదు; మరో మారు ఆత్మహత్యా ప్రయత్నం చేయలేదు; తనకి నోరులేదని – న్యాయదేవతకు కళ్ళులేవని లోకం భ్రమపడుతోందని రుజువు చేసింది!

పెళ్ళి పందిట్లో ఖాకీలు, నల్లకోట్లు, ఎందరో మహిళలు!

ఈ న్యాయం నోరు మూసెయ్యడం ఎవరి తరమూ కాదు.

లేడీస్ తలొంచితే లేడిపిల్లలవుతారు; తమ హక్కుల కోసం ఎదురు తిరిగితే....

●●●●●●●